

7. Miłość

Wpływ miłości na nasze zdrowie, poczucie szczęścia i sensu życia.

Gdy jesteśmy kochani, akceptowani, gdy kochamy, poziom naszej energii wzrasta, jesteśmy bardziej odporni na czynniki chorobotwórcze, szybciej dochodzimy do zdrowia. Największe straty sił życiowych ponoszą ci, którzy nie akceptują siebie, którzy nie potrafią dawać i przyjmować miłości – są osłabieni, przygnębieni, częściej popadają w depresję. Miłość obejmuje władzę nad całym człowiekiem: ciałem, zmysłami, emocjami, umysłem, sumieniem, wrażliwością duchową i ideałami; powoduje większe otwarcie na siebie, na drugiego człowieka i na Boga.

*Pierwszym i podstawowym prawem każdego człowieka jest prawo do miłości.
Każdy człowiek, który przychodzi na świat, ma niezaprzeczalne prawo
do ludzkiego ciepła i miłości. (Phil Bosmans)*

Phil Bosmans - flamandzki pisarz, kapłan katolicki, autor wielu poczytnych książek, wierszy, sentencji dotyczących cierpienia, odczuwania, samotności tak przedstawia wartość miłości w wierszu zatytułowanym:

Niczym nie zastąpisz

*Możesz być nie wiadomo
jak wielkim naukowcem,
jeżeli nie praktykujesz miłości,
wszystko pozostanie w sferze teorii.
Możesz być w dziedzinie pedagogiki
niezwykle fachowo przygotowany,
jeżeli nie kochasz dzieci.
nie dostaje ci najważniejszego.
Możesz być w życiu społecznym czy politycznym
nie wiadomo jak zaangażowany,
jeżeli twoje serce nie bije dla ludzi,
cała twoja działalność w końcu na nic się zdaje.
Nie, nie chcę przez to powiedzieć, że
wykształcenie, naukowość,
dzielność czy zaangażowanie są zbędne!
Lecz zbyt łatwo zapomina się dzisiaj
o tym, czego zmierzyć ani za co zapłacić nie można.
Wysoko kwalifikowana pani psycholog,
długo jeszcze nie musi być automatycznie najlepszą
żoną.
Ani długoletni, doświadczony pedagog
najlepszym ojcem swoich dzieci.
Serca ludzi niczym nie da się zastąpić.
Bez miłości jest ostatecznie wszystko niczym.*

Jest wiele spraw,

o których nie trzeba wiele mówić,

trzeba je tylko czynić.

Najbardziej znanym na świecie, doskonałym dziełem, które mówi o tym, czym jest miłość prawdziwa między ludźmi, a także miłość Boga do człowieka i człowieka do Boga jest

Hymn o miłości (I List św. Pawła do Koryntian 13)

Gdybym mówił językami ludzi i aniołów
a miłości bym nie miał,
stałbym się jak miedź brzęcząca
albo cymbał brzęmiący.
Gdybym też miał dar prorokowania
i znał wszystkie tajemnice,
i posiadał wszelką wiedzę,
i wszelką (możliwą) wiarę, tak iżbym góry przenosił,
a miłości bym nie miał,
byłbym niczym.
I gdybym rozdał na jałmużnę całą majątność moją,
a ciało wystawił na spalenie,
lecz miłości bym nie miał,
nic bym nie zyskał.
Miłość cierpliwa jest,
łaskawa jest.
Miłość nie zazdrości,
nie szuka poklasku,
nie unosi się pychą;
nie dopuszcza się bezwstydu,
nie szuka swego,
nie unosi się gniewem,
nie pamięta złego;
nie cieszy się z niesprawiedliwości,
lecz współweseli z prawdą.
Wszystko znosi,
wszystkiemu wierzy,
we wszystkim pokłada nadzieję,
wszystko przetrzyma.
Miłość nigdy nie ustaje ...

.....

Taki rodzaj delikatnej miłości, wrażliwej Olga Tokarczuk nazywa **czulością**. Oto fragment z *Przemówienia noblowskiego 7.12. 2019, Sala Akademii Szwedzkiej w Sztokholmie*

„Czulość jest tą najskromniejszą odmianą miłości. To ten jej rodzaj, który nie pojawia się w pismach, ani w ewangeliach, nikt na nią nie przysięga, nikt się nie powołuje. Nie ma swoich emblematów, ani symboli, nie prowadzi do zbrodni, ani zazdrości. Pojawia się tam, gdzie z uwagą i skupieniem zaglądamy w drugi byt, w to, co nie jest ja. Czulość jest spontaniczna i bezinteresowna. Wykracza daleko poza empatyczne współodczuwanie. Jest świadomym, choć może trochę melancholijnym współdzieleniem losu. Czulość jest głębokim przejęciem się drugim bytem, jego kruchością, niepowtarzalnością, jego nieodpornością na cierpienie i działanie czasu.

Czulość dostrzega między nami więzi, podobieństwa i tożsamości. Jest tym trybem patrzenia, który ukazuje świat jako żywy, żyjący, powiązany ze sobą, współpracujący i od siebie współzależny”.